

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 08 юни 2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, I НО, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИНА ТОПУЗОВА
ЧЛЕНОВЕ: ХРИСТИНА МИХОВА
ТАТЯНА ГРОЗДАНОВА

при секретаря.....Мира Недева.....и в присъствието на прокурора.....Тома КОМОВ.....изслуша докладваното от Председателя касационно дело № 137 по описа за 2022 г.

Производството е образувано по касационни жалби от подсъдимия Л. Е.и от защитника му адв. А. М. срещу въззивно решение № 243 от 14.07.2021г., постановено по внохд № 1165/20г. на Софийски апелативен съд, НО – 6 с-в.

В жалбата на подсъдимия Е. не се сочат конкретни касационни основания и не се излагат съображения в тяхна подкрепа. Описват се обстоятелства за влошените отношения на подсъдимия с пострадалия; излагат се доводи, имащи характер на обяснения, относно протичането на инцидента; изразява се несъгласие с депозираните пред съда свидетелски показания. Прави се искане престъплението да се квалифицира по чл.130, ал.1 от НК.

В жалбата на адв. А. М. се сочат касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.3 от НПК, но по същество се твърди, че нарушението на закона се дължи на допуснати процесуални нарушения – игнориране, избирателно и превратно тълкуване на доказателства, което сочи на релевирано касационно основание и по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Твърди се, че посочената в мотивите на решението цел на подсъдимия да умъртви пострадалия представлява произволен и неподкрепен с доказателства извод. Неоснователно според защитата е отказано назначаването на съдебно - медицинска експертиза която да изясни дали е възможно да настъпи смърт в резултат на единствения удар, нанесен от подсъдимия. Твърди се, че от доказателствата по делото е установено само причиняването на лека телесна повреда, представляващо основание за прилагане на закон за по - леко наказуемо престъпление, в каквато насока се предлага да бъде изменен постановеният съдебен акт. Алтернативно се настоява за намаляване на наложеното на Е. наказание като явно несправедливо – несъответстващо на обществената опасност на деянието, целите на наказанието и наличието на превес на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства.

Пред касационния съд жалбата се поддържа от адв. М. със същите аргументи.

Представителят на ВКП дава становище за неоснователност на жалбата. Счита за безспорно установено авторството на подсъдимия, а прекият умисъл намира, че се

установява от голямата сила на удара, причинената разкъсно - контузна рана на главата и годността на използваното средство да причини тежко нараняване, когато е нанесено с голяма сила. Наказанието намира, че е правилно определено. Моли решението да се остави в сила.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец К. М. – адв. В. В. моли за оставяне на жалбата без уважение предвид липса на посочените в нея касационни основания.

В последната си дума подсъдимият Е. моли за намаляване на срока на наложеното му наказание.

Върховният касационен съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 7 от 10.03.2020г., постановена по нохд № 266/19г. по описа на Софийски окръжен съд, подсъдимият Л. В. Е. е признат за виновен в това, че на 20.06.2018г. около 00.45ч. в с. Живково, общ. Ихтиман, обл. Софийска направил опит умишлено да умъртви К.Б. М. от същото село, като деянието е осъществено от лице, извършило друго умишлено убийство по чл.116, ал.1, т.3 и т.6 във вр. с чл.115 от НК, за което не е постановена присъда и опитът е останал недовършен поради независещи от волята му причини – бягство на пострадалия, поради което и на основание чл.116, ал.1, т.12 пр.2 във вр. с чл.115 във вр. с чл.18, ал.1 от НК и чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от десет години при първоначален „строг режим” на изпълнение на наказанието.

На основание чл.59, ал.1 от НК съдът е зачел предварителното задържане на подсъдимия.

Със същата присъда подсъдимият Е. е осъден да заплати на К. Б. М. сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на престъплението, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането, като предявеният граждански иск е отхвърлен до пълния му размер от 50 000 лв., като неоснователен.

С присъдата съдът се е разпоредил с веществените доказателства и осъдил подсъдимия да заплати направените по делото разноски, включително и тези в полза на гражданския ищец и частен обвинител .

Срещу присъдата е подадена въззивна жалба от защитника на подсъдимия Е. – адв. М., по която е образувано внохд № 1165/20г. на Софийски апелативен съд, НО – б с-в. С решение № 243 от 14.07.2021г. въззивният съд е потвърдил присъдата изцяло.

Върховният касационен съд, като обсъди доводите на страните и в пределите на чл. 347 ал.1 от НПК, намери следното:

Жалбата на подсъдимия Е. е подадена в законния срок за обжалване, от лице което има право на жалба. Видно от съдържанието ѝ обаче, в нея не се сочат нито касационни основания, нито доводи в тяхна подкрепа. Така подадената жалба се явява недопустима и не подлежи на разглеждане по същество от касационния съд.

Жалбата на адв. М. е подадена в срок от лице, имащо право на жалба, тъй като защитникът е самостоятелна страна в наказателния процес, поради което следва да бъде допусната за разглеждане. По същество жалбата е основателна.

В мотивите на въззивното решение са изложени съображения за приетите от фактическа страна обстоятелства; доказателствата въз основа на които съдът е направил фактическите си изводи и съображенията от правна страна.

Въпросът относно авторството на деянието не е спорен. Установено е също по безспорен начин нанасянето от страна на подсъдимия на единствен удар в областта на главата на пострадалия с твърд предмет с формата на тръба и получаването от

последния на нараняване, което според заключението на експерта д-р Г. е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

На стр. 7 от мотивите на решението е прието от фактическа страна, че ударът, с оглед неговата насоченост и сила е бил в състояние да причини тежко увреждане, включително смърт. Този фактически извод на апелативния съд не се основава на нито едно доказателство по делото. В заключението на двойната съдебно-медицинска експертиза (л.б, т.2 от ДП) вещите лица са отговорили на поставените им въпроси относно механизма на причиняване на травматичното увреждане – разкъсно - контузна рана с дължина около 3см, локализирана в дясната челнотеменна област на главата, което добре отговаря да е нанесено с предмет с ограничена и продълговата контактуваща повърхност каквато е метална тръба или предмет с подобни характеристики. При изслушване на същото експертно заключение в съдебно заседание на Софийския окръжен съд на 10.03.2020г. (л.109 от нохд № 266/19г.) на въпрос на председателя на състава дали с метална тръба или предмет с подобни характеристики може да се причини тежко увреждане, включително смърт, експертът д-р Г. е отговорил, че е възможно в зависимост от силата на удара и замаха.

Даденото устно разяснение от вещото лице не се основава на дадено в писмена форма заключение, тъй като такава задача не е била поставяна на експертизата, поради което позоваването само на заявеното от експерта в съдебното заседание само по себе си представлява процесуално нарушение (р.№ 535 от 08.11.1978г. по н.д.№ 520/78г. на I н.о. на ВКС; р.№ 40 от 21.10.1981г. по н.д. № 29/81г. на ОСНК; р.№ 170 от 20.06.2013г. по н.д. № 402/13г. на I н.о на ВКС). По - важното в случая обаче е, че вещото лице е дало становище относно годността на използваното средство, с което е нанесен ударът, да причини смърт. Това становище апелативният съд е тълкувал превратно, приемайки, че конкретно нанесеният от подсъдимия удар е могъл да причини смърт. С това е съдът е допуснал съществено нарушение на процесуални правила по смисъла на чл. 13 от НПК, тъй като изводите му от фактическа страна не са основани на доказателства, събрани по реда на процесуалния кодекс.

Въпреки, че назначените по делото експертизи са дали заключение, че ударът в областта на главата е бил силен, въпросът дали силата му е била достатъчна да причини смъртта на пострадалия е останал неизяснен. По делото са налице доказателства, че раната по главата на пострадалия е била хирургически обработена и залепена с БТЛ в УМБАЛ „Св.Анна“, като М. отказал хоспитализация (л.125, т.1 от ДП). По делото не се съдържат доказателства да е провеждано последващо лечение на пострадалия. Във въззивната жалба е било направено искане за назначаването на съдебно - медицинска експертиза със задача да установи дали нанесеният удар от страна на подсъдимия в главата на пострадалия с оглед интензитета му е могъл да доведе до летален изход. Искането е било преценено като неоснователно от въззивния съд, който го е оставил без уважение. Неуважаването на доказателствено искане, което се отнася до предмета на доказване, в случая е довело както до нарушаване правото на защита на подсъдимия, така и е попречило за изясняване на релевантните факти, поради което следва да се приеме за съществено нарушение на процесуални правила.

Посочените съществени нарушения на процесуални правила обуславят отмяната на въззивното решение и връщането му за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд. Следва по делото да бъде проведено съдебно следствие в рамките на което се назначи съдебно - медицинска експертиза, която въз основа на наличната медицинска документация в УМБАЛ „Св.Анна“ да отговори дали К. М. е лекуван в

здравното заведение и дали без провеждане на лечение полученото от пострадалия увреждане е могло да доведе до смъртта му.

Наличието на съществени процесуални нарушения във връзка с установяване на фактическата обстановка не позволява на касационния съд да вземе становище по приложението на закона и справедливостта на наказанието.

Предвид изложеното и на основание чл. 354, ал. 1, т. 5 от НПК, ВКС, I НО,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ въззивно решение № 243 от 14.07.2021г., постановено по внохд № 1165/20г. на Софийски апелативен съд, НО – 6 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на закритото съдебно заседание по чл.327, ал.1 от НПК.

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на подсъдимия Л.В.Е.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: